

fk

t

ST I CHT IN G KLACHTEN EN CESCHI LLEN ZORCVERZEKERINCEN

t

t

t

•

t

t

,

~

Bindend Advies

t

t

t

t

•

~

t

Partijen : A te B, in deze vertegenwoordigd door C te D versus E te F
Zaak : hulpmiddel, hulphond
Zaaknummer : 2007. 01452
Zittingsdatum : 19 december 2007

t

~

,

t

t

t

t

t

VOORLEGGER

Zaak: 2007. 01452. hulpmiddel. hulphond

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (prof. mr. A.I.M. van Mierlo(voorzitter). mr. J.H.A. Teulings en mr. drs. P.J.J. Vonk)

(Voorwaarden zorgverzekering 2006, art. 10 Zvw, art. 2.1 Bzv, art. 2.6 jo 2.34 Rzv)

1 Partijen

A te B, hierna te noemen verzoekster, in deze vertegenwoordigd door C te D,
tegen

E te F, hierna te noemen de zorgverzekeraar.

2 De bestreden beslissing

Verzoekster komt op tegen het besluit van de zorgverzekeraar van 20 december 2006 inzake de afwijzing op haar aanvraag voor een hulphond.

3. Ontstaan en verloop van het geding

- 3.1. Ten tijde van de onderhavige aanvraag was verzoekster bij de zorgverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de ZorgVerzorgd, een verzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw) (hierna: de zorgverzekering).
- 3.2. Bij brief van 20 december 2006 heeft de zorgverzekeraar verzoekster bericht dat de aanvraag voor een hulphond is afgewezen.
- 3.3. Verzoekster heeft aan de zorgverzekeraar om heroverweging gevraagd. Bij brief van 20 maart 2007 heeft de zorgverzekeraar aan verzoekster meegedeeld zijn standpunt te handhaven.
- 3.4. Bij brief van 25 juni 2007 heeft verzoekster de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) gevraagd te bepalen dat de zorgverzekeraar gehouden is de aanvraag voor een hulphond toe te wijzen.
- 3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoekster het verschuldigde entreegeld ad € 37,00 voldaan, waarna de commissie de zorgverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoekster te reageren.
- 3.6. De zorgverzekeraar heeft daarvan gebruik gemaakt en heeft de commissie op 28 september 2007 zijn nadere standpunt kenbaar gemaakt.

- 3.7. Bij brief van 24 oktober 2007 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen verzocht om advies, een en ander conform artikel 114 van de Zvw.
- 3.8. Op 24 oktober 2007 is verzoekster een afschrift van de reactie van de zorgverzekeraar gezonden. Tevens zijn partijen in de gelegenheid gesteld zich te doen horen.
- 3.9. Het College voor zorgverzekeringen heeft op 21 november 2007, op de voet van artikel 114 lid 3 van de Zvw, zijn conceptadvies gegeven. Het CVZ adviseerde in eerste instantie negatief op de aanvraag voor de hulphond. Een afschrift hiervan is gelijktijdig met de uitnodiging voor de hoorzitting aan partijen gezonden.
- 3.10. Verzoekster met haar bovenvermelde vertegenwoordiger en de zorgverzekeraar zijn op 19 december 2007 in persoon gehoord. Partijen zijn daarbij in de gelegenheid gesteld te reageren op het advies van het College voor zorgverzekeringen. Verzoekster en de zorgverzekeraar hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.
- 3.11. Na de hoorzitting heeft de zorgverzekeraar bij faxbericht en brief van respectievelijk 2 en 11 januari 2008 op het aldaar door verzoekster overgelegde commentaar gereageerd en nog een aanvullende opmerking gemaakt, waarna verzoekster nog heeft gereageerd bij brief van 8 februari 2008.
- 3.12. Bij brief van 12 maart 2008 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen een afschrift van het verslag van de hoorzitting gezonden. In vervolg hierop heeft het College voor zorgverzekeringen de commissie meegedeeld dat hetgeen in de hoorzitting naar voren is gebracht aanleiding vormt tot aanpassing van zijn advies. In vervolg hierop heeft het College voor zorgverzekeringen op 8 april 2008 aan de commissie een aangepast advies, inhoudende toewijzing van de hulphond, uitgebracht. Bij brief van 11 april 2008 is dit definitieve advies naar partijen gestuurd.
4. Het standpunt van verzoekster
- 4.1. Verzoekster is een alleenstaande vrouw van 40 jaar oud. Zij is tengevolge van sympathische reflexdystrofie in het rechterbeen en de rechterhand rolstoelafhankelijk. Aangezien zij tevens astma heeft, heeft zij een zeer laag energiepeil. Zij is in haar mobiliteit ernstig beperkt. Huishoudelijke- en dagelijkse levensverrichtingen kosten verzoekster onevenredig veel energie. Een hulphond zou haar helpen met deze bezigheden, bijvoorbeeld de was uit de wasmachine halen, bed afhalen en het uitpakken van boodschappen. Hierdoor zou het aantal uren thuiszorg gereduceerd kunnen worden. Uit de later toegevoegde verklaring d.d.19 december blijkt dat als gevolg van het reeds in bruikleen hebben van de hond, het beroep op huishoudelijke hulp al aantoonbaar is verminderd.
- 4.2. De hulp van de hond zou ook enorm bijdragen aan het besparen van energie van verzoekster. Door de hulp van de hulphond zou haar, nu reeds overbelaste linker-schouder, ontzien kunnen worden en wordt voorkomen dat de linkerarm ook dystrofisch wordt. Dit zou leiden tot verdere invalidisering en zal tot gevolg hebben dat verzoekster niet meer zelfstandig kan wonen. Dit zal tot hogere zorg kosten op langere termijn tot gevolg hebben. Door de verzekeraar wordt verwezen naar aanpassingen die op grond van de WMO zouden kunnen worden afgegeven. Echter, deze zijn door de gemeente afgewezen.

- 4.3. Het door de zorgverzekeraar gestelde, dat "het uithanden nemen van adl- activiteiten zou leiden tot in-activiteit", getuigt van onbekendheid met de problematiek van het functioneren van iemand met ernstige dystrofie. Verzoekster kan nu slechts met moeite de basale activiteiten verrichten. Zowel de long- als de revalidatie arts ondersteunen de aanvraag voor een hulphond.
- 4.4. Verzoekster concludeert dat de aanvraag voor een hulphond moet worden toegewezen.
5. Het standpunt van de zorgverzekeraar
- 5.1. De mobiliteit van verzoekster is aanvaardbaar te noemen. De meeste zaken kan verzoekster zelf; "zij kan zich redelijk redden". De zelfstandigheid van verzoekster neemt dus niet toe, nu zij al deze handelingen zelf kan uitvoeren. Hieruit volgt dat de zorgondersteuning niet zal verminderen door de komst van een hulphond.
- 5.2. Verder kan gesteld worden dat de linkerarm en -schouder van verzoekster niet overbelast raken aangezien verzoekster niet meer doet dan een gemiddeld persoon. De hulphond zal met name ingezet gaan worden voor het openen van deuren en lichte ondersteuning van dagelijkse bezigheden. De deuren zouden ook zeer wel met elektrische openers bediend kunnen worden. Deze dient verzoekster aan te vragen bij de gemeente. Ook het probleem van de zwaar bedienbare beensteun is te verhelpen met een elektrische steun. Deze kan bij de zorgverzekeraar worden aangevraagd. Te dien aanzien heeft de zorgverzekeraar zich op het standpunt gesteld, verder uitgewerkt ook in zijn laatste reactie, dat alternatieve oplossingen, door hem in vergelijking tot een hulphond aangeduid als z.g. dode hulpmiddelen, op de langere duur een doelmatiger oplossing zullen betekenen, ook gelet op de aanschafkosten van een hulphond in het algemeen.
- 5.3. Aangezien de hond uitgelaten moet worden, zal verzoekster vier maal daags een transfer moeten maken van en naar de scooter. Dit zal het door haar gestelde, reeds problematisch lage energiepeil, verder verlagen.
- 5.4. Verder vormt het uit handen nemen van dagelijkse activiteiten een contra-indicatie. Immers, als men bepaalde functies minder/niet gebruikt gaan deze achteruit. Verstrekking zou daarom overbodig, onnodig kostbaar en ondoelmatig zijn.
- 5.5. De zorgverzekeraar heeft d.d. 24 april 2008 op het definitieve CVZ-advies gereageerd. Bestreden wordt dat de gebruiksduur van een hulphond 8 jaar is, de zorgverzekeraar gaat uit van een daadwerkelijke gebruiksduur van 6 jaar. Ook de vermindering van het aantal uren huishoudelijke zorg zoals genoemd in het definitieve CVZ-advies wordt door de zorgverzekeraar bestreden .
- 5.6. De zorgverzekeraar concludeert dat verzoekster redelijkerwijs niet is aangewezen op de verstrekking van de hulphond en handhaaft zijn afwijzing.

6. De bevoegdheid van de commissie

Voor zover het onderhavige geschil betrekking heeft op de zorgverzekering, acht de commissie zich bevoegd daarvan kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen. De commissie is daarentegen niet bevoegd ten aanzien van de aanvullende verzekering.

7. De beoordeling van het geschil

7.1. De relatie tussen partijen wordt beheerst door een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 van het BW en is nader omschreven in overweging 3.1 van het bindend advies. Deze verzekeringsovereenkomst betreft een zorgverzekering. Een 'zorgverzekering' in de zin van artikel 1 onder d van de Zvw, dient te voldoen aan de wettelijke eisen van de Zorgverzekeringswet. De aard en omvang van de in de zorgverzekering op te nemen verzekerde prestaties zijn omschreven in Hoofdstuk 3, de artikelen 10 tot en met 14a van de Zvw en de daarop gebaseerde regelgeving, met name het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv). Slechts voor zover de verzekering voldoet aan de wettelijke eisen - dat wil zeggen niet meer en niet minder biedt - is sprake van een zorgverzekering en heeft de verzekerde, door deze verzekering te sluiten, voldaan aan de op hem rustende verzekeringsplicht. Waar het vervolgens gaat om de onderhavige kosten, geldt het volgende.

7.2. Het betreft hier een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel is aangewezen op gecontracteerde zorg. Aanspraak op hulpmiddelenzorg staat vermeld in de artikelen 8.1 jo 8.9 van de voorwaarden van de zorgverzekering. Artikel 8.9 lid 1 bepaalt voor zover van belang:

"1 Hulpmiddelenzorg omvat de bij Regeling zorgverzekering aangewezen, functionerende hulpmiddelen en verbandmiddelen, waarbij kan worden geregeld:

*a in welke gevallen de verzekerde recht heeft op die zorg;
(. . .)*

De Regeling zorgverzekering, bedoeld in de eerste volzin, wordt geacht van deze overeenkomst deel uit te maken. Op de hulpmiddelenzorg is tevens het Verzekeringsreglement Zorg van zorgverzekeraar van toepassing, dat eveneens van deze overeenkomst deel uitmaakt. De Regeling zorgverzekering en het Verzekeringsreglement Zorg kunnen worden geraadpleegd via de website"

7.3. De regeling van de artikelen 8.1 en 8.9 is volgens de algemene voorwaarden, artikel 2 van de zorgverzekering, gebaseerd op de Zvw, het Bzv en de Rzv.

7.4. Artikel 11 lid 1 onderdeel a Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde in voorkomend geval, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft. Waar het gaat om hulpmiddelenzorg, is een en ander naar aard en omvang omschreven in artikel 2.1 lid 3 en artikel 2.9 lid 1 Bzv en verder uitgewerkt in de artikelen 2.6 onder ff en 2.34 lid 1 onder b Rzv.

Art 2.34 sub b bepaalt:

"hulpmiddelen als bedoeld in 2.6 eerste onderdeel ft omvatten: Hulphonden die een substantiële bijdrage leveren aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van een verzekerde die volledig doof is of die als gevolg van blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen is op hulp bij die mobiliteit of bij algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen, waardoor zijn zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert"

- 7.5. De commissie constateert dat de in de polis opgenomen regeling strookt met de toepasselijke regelgeving.
- 7.6. Vast staat dat verzoekster van haar vier ledematen alleen nog de volledige beschikking heeft over haar linkerarm en linkerbeen. Daarmee alleen staat reeds vast dat bij verzoekster sprake is van blijvende, zeer ernstige lichamelijke functiebeperkingen. Gelet op de hierboven onder 7.4 aangehaalde tekst van de toepasselijke regeling voor de verstrekking van een hulphond, zal allereerst moeten worden nagegaan of verzoekster, vanwege die zeer ernstige functiebeperkingen, bij haar algemene en huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen is aangewezen op een hulphond die aan die verrichtingen een substantiële bijdrage levert. Voor de beantwoording van die vraag staat voorop de overgelegde verklaring van verzoeksters revalidatiearts dat overbelasting, in het bijzonder van die twee ledematen, moet worden voorkomen. De revalidatiearts heeft daaraan als zijn oordeel toegevoegd, dat verzoekster (in haar situatie) in feite dagelijks topsport bedrijft. Voor de vraag of een hulphond daarin een substantiële bijdrage levert is van belang, naast datgene wat verzoekster daarover zelf heeft aangegeven, de verklaring van haar ergotherapeut en de ervaringen van de eigenaar van de hond (met professionele achtergrond) over een ruim aantal maanden waarin de hulphond op proef ter beschikking aan verzoekster is gesteld .
- 7.7. Op basis van al deze informatie is naar het oordeel van de commissie voldoende aannemelijk geworden dat hier sprake is van een substantiële bijdrage, met name ook dat het beroep op zorgondersteuning aanmerkelijk is verminderd. Daarbij komt dat vanwege de leeftijd en de trainingsmogelijkheden voor een hulphond het redelijkerwijs te verwachten valt dat een dergelijke bijdrage verder zal toenemen. Ook dat laatste vindt ondersteuning in de verklaring ter hoorzitting van de professionele trainer thans eigenaar van de onderhavige hulphond. Volgens een naar het oordeel van de commissie realistische berekening van het CVZ in diens voormeld advies, waarmee de commissie zich geheel kan verenigen, komen de kosten van de hulphond op jaarbasis naar schatting ongeveer 700 euro, hoger uit dan de geschatte besparing op thuiszorg. Daartegenover staat - zoals eveneens aangegeven in dat advies - dat de hond bijdraagt aan de mobiliteit van verzoekster, terwijl daarmee - alhoewel niet gekwantificeerd - het beroep op mantelzorg zal afnemen. De hond draagt op die wijze bij aan de zelfstandigheid van verzoekster en daarmee aan het toenemen van de kwaliteit van haar leven. Aangezien aldus enerzijds het beroep op zorgondersteuning vermindert en anderzijds de zelfstandigheid van verzoekster vergroot - beide in substantiële zin - is de aangevraagde hulphond te beschouwen als een doelmatige verstrekking.
- 7.8. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden toegewezen.

8. Het bindend advies

8.1. De commissie wijst het verzoek toe

Zeist, 14 mei 2008,

Voorzitter